

Tiểu phẩm: Hàng xóm ông Năm (Khu vực Nại Hưng 2B)

Diễn viên:

- | | |
|----------------|-----------------------|
| 1. Chị Phương: | vai Bà Ba |
| 2. Anh Đáng: | vai ông Năm |
| 3. Anh Mỹ: | vai ông Bảy |
| 4. Chị Vân: | vai bà Tám |
| 5. Anh Chính: | người thuê trọ |
| 6. Chị Long: | vai Bé Long |

Chuẩn bị:

- 1 cái bàn; 3 cái ghế; 2 lon beer, 2 cái ly;
1 miếng vải treo sẵn trên màn;
1 bông hoa; 1 cái va ly có tay kéo.

Nội dung kịch bản:

// Ông Năm và ông Bảy đi nhậu về say, đi liêu xiêu, hát bài Hát mãi khúc quân hành:

*Đời mình cần phải có bạn bè
Chiều chiều mình rủ nhau ra quán
Anh kêu chai, còn tôi kêu đĩa mồi
Mình nâng ly uống cạn ta say hết chai rượu cay.
Uống chớ đừng có say
Ai sợ say đừng uống
Uống chớ đừng có say
Uống mãi với chai rượu cay*

(ông Năm:) - Anh em mình nhậu từ sáng chừ mà vẫn chưa đủ đô, hay chừ mời chú Bảy vô nhà tui làm vài chai nữa về ngủ cho ngon !

(ông Bảy) - Buổi trưa uống nhiều mệt quá, có gì để tôi anh em mình tiếp tục. anh Năm vào ngủ đi, tui về ngủ tí, đầu giờ chiều còn đi phụ hồ.

(ông Năm) - Rửa thôi, chú về đi ! Hê lô - Ô kê, chú Bảy về cẩn thận, Gút bai, xi diu nô ờ gên !

(ông Bảy) - Dạ, em về đây, anh nghỉ ngơi nhé !

// Rồi ông năm vào ngồi trên ghế nói lảm nhảm mấy câu:

- Vậy mà đã trôi qua 8 năm, kể từ khi vợ bỏ nhà đi, một mình tui lủi thủi nuôi con ăn học, công nhận cuộc sống khổ mấy nó cũng qua, cũng nhắm mắt nhờ trời biết làm răng chừ, nói đi nói lại, dù sao nhà có vợ thì con cái cũng đỡ khổ hơn, mình cũng đỡ vất vả.

// Và đọc thơ (ca):

*Đêm hè gió mát, trăng thanh
Em ngồi chẻ lạt cho anh chấp thừng
Lạt chẳng mỏng sao thừng được tốt
Duyên đôi ta đã trót cùng nhau
Trăm năm thề những bạc đầu
Chớ ham phú quý đi cầu trăng hoa*

- Nhưng bây giờ thì ... (hát theo nhạc 1 đoạn đầu)

(1) *Em đi xa quá ... Em đi xa anh quá ...*

Có biết không nơi đây anh vẫn đứng đợi một giấc mơ

*Anh chờ đợi một cơn mưa, sẽ xóa sạch giọt nước mắt, ngồi trong đêm bơ vơ anh thấy
đau em biết không...*

(2) *Em ơi anh nhớ... Em ơi anh nhớ...*

*Từng câu nói ánh mắt của em giờ này ở nơi đâu ? Chắc ai đó sẽ sớm quay về thôi,
Chắc ai đó sẽ sớm quay lại thôi, cầm bông hoa trên tay nước mắt rơi...*

// (trích từ bài hát: Chắc ai đó sẽ về, sáng tác & trình bày: Sơn Tùng M-TP);

// Đến đoạn (2) không cần hát, chỉ làm động tác biểu diễn thể hiện dự tiếc nuối trong tình trạng say rượu, đoạn cuối trên tay có cầm 1 bông hoa.

//Đang hát thì đưa con gái từ trong phòng đi ra (Bé Long xách chiếc cặp, mặc áo Đoàn Thanh niên, chuẩn bị đi học):

(b. Long) - Ba lại say nữa phải không ?

(ô. Năm) - Ai đó ? à, Thanh niên Việt Nam, cho bắt tay cái !

(b. Long) - Con đây mà, ba uống say đến nỗi không nhận ra con nữa sao ?

(ô. Năm) - À, con gái của ba, ha ha. Ai nói ba say, ngày thường ba ăn nhậu suốt ngày, hôm nay ta mới nhậu có nửa ngày, say sao được mà ?

(b. Long) - Ăn nhậu suốt ngày, không chịu lo làm ăn, cứ nhậu riết có ngày sinh bệnh...

(ô. Năm) - Má mà bỏ nhà đi theo người khác, một mình ba cô đơn, buồn chán, mỗi ngày phải có vài ve để giải sầu chớ !

(b. Long) - Không lẽ vì vậy mà ngày nào Ba cũng nhậu ? Hôm trước nhậu cả ngày bên nhà bác Bốn, tối qua thì nhậu suốt đêm bên nhà chú Sáu, còn sáng nay Ba nhậu ở đâu về đó ?

(ô. Năm) - Đi ăn sáng gặp chú Bảy ở quán cháo lòng, luôn tiện làm mấy ve chơ mô !

(b. Long) - Đó thấy chưa ? Nhậu riết nên người gầy như con cá khô.

(ô. Năm) - Uh vì lo cho mà ăn, học mà ta ra ri...

(b. Long) - Thôi Ba ăn trưa đi, con nấu cơm để sẵn dưới bếp, ăn xong ngủ giấc cho khỏe !

(ô. Năm) - Mà cho lo cho ta quá ha !

(b. Long) - Không lo sao được. Con đi học đây !

// Con bé đi học, ông Năm cũng thấy mệt, không muốn ăn uống gì, cảm giác muốn rầu, bèn hát thêm mấy câu (giọng cũng hơi rề rề):

*Khung cửa sổ hai nhà cuối phố
Chẳng hiểu vì sao không khép bao giờ
Đôi bạn ngày xưa nhậu chung một quán
Nay sợ vợ rầy không dám sang chơi !
Giấu một mực khô sau chiếc khăn tay
Ông Bốn ngập ngừng qua nhà hàng xóm
Bên ấy có người giờ đây đang nhậu
Bên ấy có người giờ đang lai rai...*

// Hát được mấy câu, ông Năm lom khom dưới chân bàn, miệng lẩm bẩm:

- Họ lai rai, đây ta cũng lai rai...

Ái chà, ta nhớ hôm trước nhậu còn dư mấy ve giấu ở đây mà, đi đâu rồi ta ? ...

// Xong ông Năm cũng tìm thấy 2 lon beer giấu dưới bàn, chuẩn bị đứng dậy thì bà Ba từ bên nhà chạy sang, trông có vẻ hơi giận dữ, đứng 1 chân đặt lên ghế, thấy ông Năm đang lúi húi dưới bàn, bà Ba đập bàn cái rầm và quát:

(bà Ba) - Chú Năm !

(ô Năm) - Ui za trời, sáng hờn ! chị làm chi rủa chị Ba ?

(bà Ba) - Chú Năm biết tui qua sợ quá nên trốn dưới bàn phải không ?

(ô Năm) - Mô, tui đang tìm hủ rượu quý gia truyền...

(bà Ba) - Có mỗi 2 lon beer mà rượu quý gia truyền cái gì ?

(ô Năm) - Thôi nhà có chi dùng nấy, chị Ba nhậu với tui cho vui, tui buồn quá chị Ba ơi!

//Vừa nói ông Năm vừa rót ra ly (2 ly - rót ít thôi). Xừa rót xong, tức tức bà Ba bung lên làm 2 hơi (2 ly liên tiếp) xong đập bàn quát tiếp:

(bà Ba) - Chừ tui hỏi chú, đồng vỏ beer trước nhà tui, cạnh nhà ông Sáu là của ai ?

(ô Năm) - Cửa chú Sáu chơ của ai ?

(bà Ba) - Nhưng tối qua tui nghe chú vừa nhậu vừa lớn tiếng bên đó mà ?

(ô Năm) - Chị Ba nói oan cho tui, nhậu xong tui về trước, chú Sáu dọn.

(bà Ba) - Rủa còn đồng vỏ beer đổ trước nhà tui cạnh nhà ông Bảy ?

(ô Năm) - Ủ thì của chú Bảy...

(bà Ba) - Vậy hôm qua nhậu chú cũng bỏ về trước phải không ?

(ô Năm) - Chị Ba biết tính tui mà, ăn chơi xả láng, sáng dậy sớm, vệ sinh mô vô đó, chơ có khi mô dám vứt rác bừa bãi, mấy đồng vỏ chai là chú chú Sáu, chú Bảy, đâu phải do tui !

(bà Ba) - Máy ông suốt ngày ăn nhậu, ồn ào gây mất an ninh trật tự, đổ rác bừa bãi gây mất mỹ quan đô thị, ô nhiễm môi trường. Khu vực mình có nhiều người bị sốt xuất huyết chú có biết không ? Cũng do ăn ở không giữ gìn vệ sinh chung, sinh vi khuẩn, vi rút, gây dịch bệnh.

// Đến đây, bà Tám xuất hiện, đi từ ngoài vào, vừa nói vừa ho vì đang bệnh

(bà Tám) - Nhà anh Năm rặng hôm ni lớn tiếng dữ ri ? Dạ, em chào chị Ba !

// Ông Năm ngạc nhiên hỏi:

(ô Năm) - Ủa cô Tám, nghe nói nhà cô nhập viện mấy người vì bị bệnh sốt xuất huyết, sao giờ có đây ?

(bà Tám) - Dạ, tại em trốn viện về lúc 9h sáng ni, do thằng con em nó ở nhà cũng bị sốt. Ở xóm mình đang có dịch bệnh đây anh Năm.

(ô Năm) - Đang bệnh thì ở nhà, qua tui chi, định cho lây tui hả ?

(bà Tám) - Đâu có, tui ở bên nhà nghe tiếng ồn ào bên này nên tui chạy qua coi thử reng...

// nghe cô Tám vừa nói xong, bà Ba lên tiếng:

- Ủ, có cô Tám ở đây tui hỏi luôn, đồngng rác ở trước đường ai xả rác ở đó cô biết ko?

(bà Tám) - Ở đây tui nghe nói ai cũng có xả rác ra đó hết, đâu mỗi chi nhà tui đâu ?

(bà Ba) - Tối nào tôi cũng nghe tiếng đòi rác từ trong dãy nhà trọ của cô Tám ra kêu cái bẹt, không lẽ có nhà ai khác ?

// ông Năm được nước cũng tham gia tranh cãi:

(ô Năm) - Nhà cô Tám cho thuê nhà trọ, mỗi phòng trọ được mười mấy m² mà nhét cả chục người, y như cái chuồng heo. Tiền thuê nhà đến tháng thì đòi như xiết nợ nhưng đại hạ tiện, cái sọt rác thì không chịu mua, mấy người ở thuê họ không có chỗ để rác, họ xả rác lung tung cũng phải thôi !

(bà Tám) - Nè nè anh Năm ! Nhà tui cho ai thuê mặc kệ tui, nhét bao nhiêu người cũng mặc kệ tui, chừng mô tui nhét anh vào thì anh mới nói nghe !

(ô Năm) - Cô Tám, Cô Tám,... Nhà cô Tám cho thuê trọ, lượng rác thải hàng ngày là nhiều nhất ở khu vực này, mà chừ cô Tám nói rứa ai nghe được cho ? Thôi, bữa ni tui nghe cô Tám, cô Tám làm sao tui làm vậy, cô Tám làm bậy tui làm theo...

(bà Tám) - Miệng anh cũng đâu vừa anh Năm, lắt léo quá, nói sao cũng được ! Nhà ông cũng hay rả rác tùm lu ra đường chừ đâu có vừa vắn chi, toàn vỏ chai, vỏ beer không hà ?

// Đúng lúc này, anh Điệp - người đang thuê trọ nhà cô Tám - tay kéo va ly, sang chào ông Năm để chuyển đi.

(a. Chính)- Em chào chị Ba, chào anh Năm em đi đây !

(ô Năm) - Ủa, chú Chính đi mô mà kéo vali khiêng niêng rứa ?

(a. Chính)- Dạ, em chuyển nhà anh Năm ơi !

(ô Năm) - Chú chuyển nhà trọ, đi thuê chỗ khác hả ? // Ông năm hỏi, cô Tám cố níu cái valy ngăn cản:

(bà Tám) - Ấy ấy chú Chính, bình tĩnh đã ! Chú bỏ đi vậy thì nhà trọ tui ai ở ? Đến tháng ai trả tiền cho tui ? // Bà Tám cố can lại

(a. Chính) - Nhà trọ của chị diện tích có chút xíu à, mà cho thuê đông quá, ồn ào, mất trật tự, ý thức giữ gìn vệ sinh thì kém, gây ô nhiễm môi trường, ai mà chịu nổi ?

(bà Tám) - Thôi, làm ơn ở lại đi mà, tui giảm tiền nhà cho, tui phục vụ chú từ A - Z mà // Bà Tám cố íu kéo.

(a. Chính) - Chừ chị cho ở không tui cũng không dám ở nữa, tui đi...

(bà Tám) - Chú Chính, chú Chính !...

// Đến đây, bé Long ở ngoài chạy vào kêu:

(b. Long) - Ba ơi, ba ơi, nhanh lên, nhanh lên, lấy dẻ băng tay cho con !

(ô Năm) - Chi rứa con ? chi rứa con ?

(b. Long) - Tay con bị chảy máu, máu ra nhiều quá !

// Ông Năm vớ tay trên màn (có gắn trước một ít dẻ) xé miếng dẻ xuống, băng tay cho bé Long, tay run run, miệng lầm bầm:

(ô Năm) - Bị làm sao rứa con ? Đi học sao tay lại bị chảy máu ?

(b. Long) - Con quên quyển sách nên chạy ngược về nhà lấy, đi ngang nhà cô Ba thì bị té, do có 2 đồng rác trước đường, con bị trượt vỏ chai nên té.

(bà Ba) - Chú thấy chưa chú Năm ? Không có ý thức giữ vệ sinh chung, thả rác bừa bãi, làm mất mỹ quan đô thị, làm ảnh hưởng đến không những bà con xung quanh, mà còn gây tai hại cho người thân. Bên kia đường thì một dãy xe ô tô chiếm hết lề đường, bên ni thì toàn rác

thải và chai bao, làm cho đường còn hẹp chút xíu, đi làm sao cho khỏi té được ? (bà Tám vừa phụ
băng tay cho con bé vừa chửi rủa).

(bà Tám) - Đổng vỏ beer này chính anh Năm nhậu mấy hôm nay, không chịu dọn, đổ hết ra
đường đó ! // cô Tám nhắc thêm

(bà Ba) - Còn nhà cô Tám nữa, cho thuê trọ mà không gọn gàng, gây ô nhiễm môi trường,
dịch bệnh, sốt xuất huyết nhập viện cả nhà, chứ có sạch sẽ gì đâu ?...

(ô Năm) - Tui biết lỗi rồi chị Tám à. Huhuhu... Cũng vì tại ba và chú Sáu, chú Bảy nhậu say,
xả vỏ beer bừa bãi, không giữ gìn vệ sinh chung, gây ra hậu quả này,... Huhu, huhu...(ông
Năm vừa nói, vừa run, vừa khóc).

// bà Tám cũng nhỏ nhẹ:

(bà Tám) - Tui cũng biết lỗi của tui, bởi vì hay thải rác bừa bãi, sinh ra ruồi muỗi, rồi dịch bệnh.
Từ này tui không đổ rác lung tung nữa, sắp tới tui sắm cái sọt đựng rác, đổ rác gọn gàng.

(bà Ba) - Mọi người ai nấy biết lỗi của mình như vậy là tốt rồi, từ nay đừng để xảy ra như vậy
nữa, hãy giữ cho khu phố được xanh, sạch, đẹp, an ninh, trật tự và ai toàn.

// Mọi người đều đồng ý, nói thì thầm:

- Dạ, Chúng tôi nghe lời chị Ba.

(bà Ba) * Lời kết: Vì sức khỏe người dân, mỗi người cần có ý thức giữ gìn vệ sinh môi
trường, phòng chống dịch bệnh, giữ gìn an ninh trật tự, an toàn xã hội, hạn chế rượu chè, nói
không với cờ bạc, nói không với tệ nạn, nhằm xây dựng một khu phố an toàn, lành mạnh,
góp phần xây dựng một thành phố Đà Nẵng tươi đẹp, thành phố đáng sống.

// Nhạc nổi lên và hát...

(bà Tám) - Ca khúc **VỀ VỚI SƠN TRÀ QUÊ EM** do đội văn nghệ khu vực Nại Hưng 2B sáng
tác và trình bày đã khép lại tiết mục biểu diễn của chúng tôi. Một lần nữa xin kính chúc các
quý vị lãnh đạo, quý vị đại biểu cũng toàn thể khán giả lời chúc sức khỏe, sang năm mới vạn
sự như ý. Chúc Hội diễn thành công tốt đẹp !